

Dneska naprosto nekynologicky, ale musím, tak snad mi to prominete???

Měla jsem - mám - musím použít oba ty časy, protože - měla jsem kolegyni a je to současně moje kamarádka. To že je to "bývalá" kolegyně je v tomhle vyprávění důležitý.

Sokol vždycky byla..... (moment malý odbočení - asi vám bude divný, že píšu Sokol, že jo. No neptejte se, bylo by to složitý vyprávění, prostě Vladka je zkrátka Sokol ☐ ☐ , moje maličkost je Orel)..... vždycky byla můj styčnej a záchrannej bod tady v práci, člověk kterýho si -jak jsem tu už psala - nesmírně vážím a tak, když šla dělat rentiérku a užívá si zaslouženej odpočinek, kapek jsem tu osaměla. Dost mi chyběly a chybí naše chvílky, kdy jsme se sešly, nebo náhodně potkaly na chodbě /každá jsme byla v jiným oddělení/. Zpravidla to byli čoklidi o kterých jsme se zapovídaly. Sokol má vždycky útulkový pesany, její srdce patří německým ovčákům, který vždycky doplní něco malinkýho střapatýho.

Takže jsem značně posmutněla, když jsem tu zvoztala "sama" ☐ . Pak došlo k přesunu na moje stávající místo a s ním i změna náplně práce. A k ní patří i razítko. Malý, kulatý razítko. Právě proto, že to je ono kulatý razítko, je pochopitelně evidovaný a vydává se proti podpisu. Kolega který měl tehdy na starosti jejich vydávání se mi pečlivě snažil vybrat to, který bude nejlíp razítkovat. Trošku se v tom přehraboval a zkoušel tu tuhleto, tu támhleto a já, malá madam Netrpělivost, se musela krotit, abych právě netrpělívá nebyla. Pak konečně jedno vybral a vybídnul mě, ať se upíšu. Když jsem tam frkla svůj veledůležitéj klikyhák, sjelo mi shodou okolností oko na předchozí kolonku. A!!!!!!!!!!

"JOOOOOOOOOOO TOHLE RAZÍTKO PATŘILO SOKOLOVI!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!" Zařvala jsem, až mu zbývající razítka v krabici nadskočily ☐ ☐ a on se dost leknul. A pochopitelně vůbec nechápal. Se nedivím, ale já prostě měla tak velkou radost, že shodou okolností prostě mám razítko po Sokolovi. ☐ . Taková blbina, co? ☐ Bylo to i jako takový znamení, že ten přesun, bude fajnová záležitost, což se ukázalo, že to tak skutečně je.

A tím pádem je tohle razítko nejdůležitější na celým světě a ve vesmíru. ☐ ☐ Sokol měla pochopitelně taky radost, když jsem jí to hned volala, že na úvod do nový pozice jsem obdržela její žezlo. No jenže! Doba se modernizuje, to víme a došlo i na modernizaci těch kulatých starých razítek. Obvykle proti modernizaci ničehož nenamítám, naopak ji vítám. Obvykle. Tetkon teda úplně ne, vůbec ne. Takže když přišla kolegyně, která evidenci razítek

nově dostala na starosti, s tím, že dostanu razítko nový, pěkný, takový to samoobarvovací a tím pádem to starý mám vrátit, zaškaredila jsem se na ní a odvětila, že nedám. A nový ať si strčí... do krabice □ □ . A osvětlila jsem jí, že to je nejdůležitější razítko v celém vesmíru a že jí ho zkrátka nemůžu vrátit, že nechci nějaký blbý nový □ . Je to kolegyně vlídná a chápala moje potíže a tak mi dala ještě nějaký ten čas, abych si razítko mohla užít □ □ □ □ □ .

Teď už ale došlo na lámání chlebička, páč jsem prostě poslední a už zkrátka nastal čas. Říkala sice, že kdybych s tím měla mít nějakou duševní újmu, tak že to zkusí nějak ještě udělat..... je hodná, no. Tak ale jasně, že prostě halt jsem dospělá, vím co je má pracovní povinnost □ , tak sice s velkou neochotou a hubou plnou keců , jak mě to zničí a vnitřně rozerve..... jsem k ní nepochodovala s razítkem k odevzdání. Ještě v kanceláři jsem frňala, že je to od ní nesportovní a že Mirek Dušín by mi tohle nikdá neudál a podohobný hovádiny. Kolega, který s ní sedí, mi přizvukoval □ . Milá kolegyně provedla patřičný administrativní úkony, já se podepsala, ale razítko jsem furt třímala a říkala, si, že třeba si nikdo nevšimne, když s ním uteču □ □ □ □ . Pak prý ještě, že si mě musí vyškrtnou z těch výjimek, který má takhle bokem, protože dva kolegové to nový razítko nemůžou používat.....protože s ním razítkují přes trikolorní šňůrku, která zapečetuje dokumenty..... A!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

“JOOO JÁ TAKY ZAPEČEŤUJU DOKUMENTYYYYY SE ŠŇŮRKOU!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!” zařvala jsem zase. Tentokrát se ty razítka v krabici už daly na pochod □ □ □ . “JÁÁÁ TAKY RAZÍTKUJU PŘES ŠŇŮŮŮRKUUUU!! NEMŮŽEŠ MI HO VZÍÍT, NEMŮŽEEŠ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! ” říčila sem a dožadovala se potvrzení od kolegy, kterej to radši hned s úsměvem potvrdil, asi abych přestala tak rvát □ □ □ □ . Kolegyně vydejchala ten infarkt, kterej se přes ní přehnal, jak se lekla, a já si strihla malej čardáš. Radovala jsem se nezřízeně, jak to malý dítě. Razítko mi zvostane, tralalááá, tralaláááááá!!! Uznávám, že je to možná kapek dětinský a že mi fakt stačí málo, ale prostě chápejte - tohle JE nejdůležitější razítko v celém vesmíru a já si ho můžu nechat!!!! Nejní to báječný ? □

JUPIJAÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉÉ!!!